

V Brně dne 1. 4. 2026

Naše zn.: 2026/29262/FNBrno - 14.7 – IngVa/Sch

Vaše zn.:

Veřejná zakázka – Léčivé přípravky ANTIVIROTIKA 2026

Vážení,

zadavatel obdržel dne 16. 3. 2026 žádost o vysvětlení zadávací dokumentace a 25. 3. 2026 žádost o prodloužení lhůty pro podání nabídek, týkající se veřejné zakázky s názvem Léčivé přípravky ANTIVIROTIKA 2026, ke kterým sděluje následující:

Dotaz 1:

K POVINNOSTI UHRADIT ROZDÍL V CENĚ PŘI ZAJIŠTĚNÍ NÁHRADNÍHO ZBOŽÍ OD JINÉHO DODAVATELE

Článek VIII odst. 2 návrhu rámcové kupní smlouvy, která tvoří přílohu č. 2 zadávací dokumentace, stanoví: „Smluvní strany si dále vyhradují právo, že v případě prodlení Prodávajícího s dodáním Zboží Kupujícímu řádně a včas (např. v návaznosti na doručení defektního listu) nebo s dodáním náhradního Zboží při reklamaci vad Zboží Kupujícím, případně odmítne-li Prodávající splnit Objednávku či její část, je Kupující oprávněn nakoupit Zboží na volném trhu od jiného dodavatele za cenu obvyklou. Prodávající je v takovém případě oprávněn bez zbytečného odkladu nabídnout Kupujícímu alternativní Zboží, které bude v souladu s touto smlouvou. Kupující má však právo dodávku tohoto alternativního zboží odmítnout. Pokud Kupující dodávku alternativního zboží odmítne, je Prodávající povinen na základě penalizační faktury vystavené Kupujícím uhradit Kupujícímu rozdíl mezi Kupní cenou (včetně DPH) dle této smlouvy a kupní cenou Zboží (včetně DPH) uhrazenou Kupujícím za Zboží z volného trhu.“

Zadavatel ve svém vysvětlení nezdůvodnil objektivní nezbytnost této smluvní podmínky. Zadavatel uvádí, že k uplatnění mechanismu náhrady cenového rozdílu dochází výhradně v důsledku porušení povinností dodavatele. Toto tvrzení však přehlíží faktický rámec, v němž dodavatelé léčivých přípravků působí. Dodavatelé jsou povinni zajišťovat dostupnost léčivého přípravku v přiměřeném a nepřetržitěm rozsahu pro všechny oprávněné odběratele, tedy nikoli výhradně pro jednoho smluvního partnera, a disponují společnými zásobami určenými pro celý trh, nikoli zásobami vyhrazenými pro konkrétního kupujícího. V takovém případě nelze po dodavateli spravedlivě požadovat, aby nesl finanční odpovědnost za nedodání v plném rozsahu, které je přímým důsledkem plnění povinnosti proporcionální distribuce vůči všem ostatním odběratelům na trhu. Takovýto požadavek je způsobilý odradit dodavatele od podání nabídky, čímž by docházelo k omezení hospodářské soutěže.

Navíc, smlouva výslovně stanoví, že zařazení léčivého přípravku do systému rezervních zásob prodávajícího nezproštuje povinnosti uhradit kupujícímu rozdíl v ceně. Systém rezervních zásob je přitom státem nařízený nástroj krizového řízení zásobování léčivými přípravky, zaváděný právě tehdy, kdy je přípravek na trhu kritický nedostatek. Smlouva přitom kupujícího nijak neomezuje v tom, jaké maximální množství si může objednat, takže i v situaci nedostatku na celém trhu si kupující může objednat množství, které objektivně nebude možné dodat. Dodavatel ze zákona nedrží zásoby pro jednoho odběratele, nýbrž disponuje společnými zásobami určenými pro celý trh. Pokud by dodavatel v

situaci systému rezervních zásob upřednostnil jediného kupujícího a dodal mu veškeré dostupné zásoby, porušil by tím zákonné povinnosti vůči ostatním odběratelům. Smluvní podmínka, která dodavatele fakticky nutí k volbě mezi porušením smlouvy a porušením zákona, je zjevně nepřiměřená a v rozporu se zásadou přiměřenosti.

Žádáme tedy o vysvětlení, zda zadavatel odpovědně zvážil vyváženost, přiměřenost a nezbytnost ustanovení článku VIII odst. 2 návrhu rámcové kupní smlouvy, a navrhuje, aby bylo toto ustanovení z návrhu rámcové kupní smlouvy zcela vypuštěno. Není-li navrhovaná úprava možná, žádáme o vysvětlení objektivních důvodů, proč zadavatel na stávajícím znění tohoto ustanovení musí trvat.

Odpověď 1:

Zadavatel po zvážení přiměřenosti a nezbytnosti ustanovení na znění **čl. VIII odst. 2 trvá**. Ujednání je odůvodněno s ohledem na skutečnost, že je zadavatel zodpovědný za zajišťování zdravotní péče a zajištění kontinuální dostupnosti léčivých přípravků pro poskytování zdravotních služeb v případě prodlení dodavatele, odmítnutí objednávky či nedodání náhradního plnění, je zásadní. Rovněž je zadavatelovým zájmem zajištění hospodárného, efektivního a bezpečného nakládání s veřejnými prostředky, ke kterému předmětné ustanovení směřuje.

Zadavatel je přesvědčen, že nastavení smluvních podmínek je přiměřené, odůvodněné a odpovídá oprávněným potřebám zadavatele jako poskytovatele zdravotních služeb. Zadavatel současně konstatuje, že předmětné podmínky nevylučují hospodářskou soutěž, neboť jsou stanoveny obecně a nediskriminačně a vztahují se shodně na všechny potenciální dodavatele.

Dotaz 2:

K EXPIRACI

Článek VII odst. 5 návrhu rámcové kupní smlouvy stanoví: „Prodávající poskytuje záruku za jakost dodaného Zboží po celou dobu jeho použitelnosti, která musí od okamžiku dodání Zboží Kupujícímu činit minimálně 30 % z celkové expirační doby Zboží (dále též jen „Záruční doba“). Prodávající se v rámci této záruky zavazuje, že Zboží bude po celou Záruční dobu způsobilé pro obvyklý účel a že si zachová obvyklé vlastnosti. Prodávající je povinen Kupujícího neprodleně informovat o případných zjištěných vadách již dodaného Zboží.“

Zadavatel ve svém vysvětlení nezdůvodnil objektivní nezbytnost této smluvní podmínky. Tato smluvní podmínka je totiž s ohledem na specifický charakter poptávaného léčivého přípravku nepřiměřená. Velikost balení a délka léčebného cyklu tohoto léčivého přípravku odpovídá trvání léčby v délce výrazně kratší, než je požadovaných 30 % z celkové expirační doby Zboží. Pacient tedy jednotlivé balení v průběhu této doby bezpečně spotřebuje celé. Za těchto okolností není zřejmé, z jakého věcného důvodu by zadavatel potřeboval, aby dodané zboží mělo zbývající použitelnost nejméně 30 % z celkové expirační doby, neboť k uplynutí expirační doby u řádně vydaného a užívaného přípravku objektivně nemůže dojít. Zároveň ze smlouvy vyplývá, že zadavatel může zboží pružně objednávat na základě svých aktuálních potřeb s tím, že dodavatel je povinen zboží dodat nejpozději do 2 pracovních dnů. Stávající nastavení expirace není z hlediska reálných potřeb zadavatele nezbytné, protože minimálně 30 % z celkové expirační doby zadavatel objektivně nepotřebuje. Vzhledem k charakteru poptávaného léčivého přípravku, velikosti balení a délce léčby je pro tento účel zcela dostačující dodání zboží s minimální expirační dobou v délce 2 měsíců.

Pokud by zadavatel z jakéhokoli důvodu, který však v současnosti není dodavateli zřejmý, potřeboval dodání zboží s delší dobou expirace, než jsou potřebné 2 měsíce, je myslitelné, aby se strany na takové delší době v konkrétním případě dohodly. Požadavek na 30 % zbývající použitelnosti, kterou zadavatel vyžaduje, tak ve skutečnosti neodráží reálnou potřebu kupujícího a představuje požadavek,

který je s ohledem na výrobní a logistické procesy u tohoto přípravku objektivně nesplnitelný. Takovýto požadavek je tudíž způsobilý odradit dodavatele od podání nabídky, čímž by docházelo k omezení hospodářské soutěže.

Žádáme tedy o vysvětlení, zda zadavatel odpovědně zvážil přiměřenost a nezbytnost článku VII odst. 5 návrhu rámcové kupní smlouvy, zejména z hlediska možného omezení hospodářské soutěže, a navrhuje, aby tento článek byl upraven tak, že minimální zbývající doba použitelnosti při dodání bude činit 2 měsíce. Není-li navrhovaná úprava možná, žádáme o vysvětlení objektivních důvodů, proč zadavatel na stávající úpravě musí trvat.

Odpověď 2:

Zadavatel po zvážení přiměřenosti a nezbytnosti požadavku na **čl. VII odst. 5 trvá**. Požadavek zadavatele sleduje legitimní cíl minimalizace rizika znehodnocení zásob a zajištění bezpečné a plynulé dostupnosti léčby a rizik spojených s výpadky dodávek, vadami plnění či omezenou použitelností léčivých přípravků.

Zadavatel je přesvědčen, že nastavení smluvních podmínek je přiměřené, odůvodněné a odpovídá oprávněným potřebám zadavatele jako poskytovatele zdravotních služeb. Zadavatel současně konstatuje, že předmětné podmínky nevylučují hospodářskou soutěž, neboť jsou stanoveny obecně a nediskriminačně a vztahují se shodně na všechny potenciální dodavatele.

Dotaz 3:

K VRÁCENÍ ZBOŽÍ PO VYPRŠENÍ EXPIRACE

Článek VII odst. 6 návrhu rámcové kupní smlouvy stanoví: „Prodávající je oprávněn dodat kupujícímu Zboží i s dobou použitelnosti kratší než 3 měsíce. V takovém případě je kupující oprávněn neupotřebenou část takto dodaného Zboží vrátit Prodávajícímu, nejpozději však do 14 dní od vypršení expirační doby. Prodávající je povinen takové Zboží převzít (např. při dodání dílčího plnění). V případě vrácení Zboží dle tohoto odstavce je prodávající povinen Kupujícímu vrátit částku, kterou za dotčené Zboží zaplatil, a to nejpozději do 10 kalendářních dnů ode dne vrácení Zboží (příp. dne, kdy Prodávající bezdůvodně odmítl převzít vrácené Zboží).“

Zadavatel ve svém vysvětlení nezdůvodnil objektivní nezbytnost této smluvní podmínky. Možnost kupujícího vrátit neupotřebenou část dodaného zboží, které má použitelnost kratší než 3 měsíce do 14 dní od vypršení expirační doby je nepřiměřená a zcela nestandardní podmínka na trhu s léčivými přípravky. Předmětný léčivý přípravek je indikován k léčbě akutních stavů s krátkou délkou léčby, z čehož vyplývá, že při řádném plánování spotřeby ze strany kupujícího ke vzniku nespotebovaných zásob s krátkou zbývající dobou použitelnosti vůbec docházet nemusí — kupující objednává přípravek operativně dle aktuální potřeby a spotřeba probíhá zpravidla v krátkém časovém horizontu od dodání. Situace, v níž by kupující nestačil zboží spotřebovat a byl by nucen jej vrátit, je tedy důsledkem nedostatečného plánování na straně kupujícího, nikoli objektivních okolností, jejíž hospodářské riziko by měl nést prodávající. Zcela nestandardní je, že kupující má dle smlouvy právo vrátit nespotebovaná balení ještě 14 dní po vypršení expirační doby – v takovém okamžiku prodávající nemá absolutně žádnou možnost s vráceným zbožím jakkoli disponovat, nemůže jej prodat ani jinak upotřebit a je nucen jej zlikvidovat na vlastní náklady. Přiznání práva vrátit již expirované zboží v takto dlouhém časovém úseku nemá žádné racionální opodstatnění a jednostranně přenáší veškeré hospodářské riziko plynoucí z nesprávného plánování spotřeby na prodávajícího. Takto nastavená podmínka je způsobilá odradit potenciální dodavatele od podání nabídky, čímž dochází k omezení hospodářské soutěže. Standardním a vyváženým řešením je přitom ujednání, podle něž je prodávající oprávněn dodat zboží s kratší než ujednanou zbývající dobou použitelnosti pouze na základě předchozího souhlasu kupujícího, přičemž v takovém případě kupující není oprávněn

nespotřebovaná balení vracet. Toto řešení poskytuje kupujícímu dostatečnou ochranu, neboť zboží s kratší dobou použitelnosti není povinen převzít, a současně nevystavuje prodávajícího riziku zpětného odkupu expirovaného zboží bez jakékoli možnosti jeho dalšího využití.

Žádáme tedy o vysvětlení, zda zadavatel odpovědně zvážil přiměřenost a nezbytnost článku VII odst. 6 návrhu rámcové kupní smlouvy, zejména z hlediska možného omezení hospodářské soutěže, a navrhuje, aby tento článek byl buď zcela vypuštěn, nebo upraven tak, že prodávající je oprávněn dodat zboží s kratší než ujednanou zbývajícím dobou použitelnosti, pokud s tím kupující souhlasí. Není-li navrhovaná úprava možná, žádáme o vysvětlení objektivních důvodů, proč zadavatel na stávající úpravě musí trvat

Odpověď 3:

Zadavatel po zvážení přiměřenosti a nezbytnosti požadavku na čl. VII odst. 6 trvá. Ustanovení je považováno za přiměřené, neboť chrání zadavatele v situaci, kdy je dodávka realizována s kratší dobou použitelnosti. Současně zadavatel upozorňuje, že dodávka s kratší dobou použitelnosti je na straně dodavatele volitelným postupem; dodavatel může riziko eliminovat dodávkami s přiměřenou dobou použitelnosti. Rovněž je zadavatelovým zájmem zajištění hospodárného, efektivního a bezpečného nakládání s veřejnými prostředky, ke kterému předmětné ustanovení směřuje.

Zadavatel je přesvědčen, že nastavení smluvních podmínek je přiměřené, odůvodněné a odpovídá oprávněným potřebám zadavatele jako poskytovatele zdravotních služeb. Zadavatel současně konstatuje, že předmětné podmínky nevylučují hospodářskou soutěž, neboť jsou stanoveny obecně a nediskriminačně a vztahují se shodně na všechny potenciální dodavatele.

Dotaz 4:

K NÁHRADĚ ŠKODY V PŘÍPADĚ DODÁNÍ VADNÉHO ZBOŽÍ

Článek VII odst. 11 návrhu rámcové kupní smlouvy stanoví: „Má-li Zboží vady jakosti, je Prodávající povinen bez zbytečného odkladu po oznámení vad Kupujícím dodat Kupujícímu náhradní Zboží za Zboží vadné nebo vrátit Kupujícímu cenu vadného Zboží. Volba nároku náleží Kupujícímu.“

Článek VII odst. 13 návrhu rámcové kupní smlouvy stanoví: „Kupující je oprávněn vedle nároků z vad Zboží uplatňovat i jakékoliv jiné nároky související s dodáním vadného Zboží (např. nárok na náhradu škody).“

Zadavatel ve svém vysvětlení nezdůvodnil objektivní nezbytnost této smluvní podmínky. Možnost kupujícího uplatňovat jakékoliv jiné nároky související s dodáním vadného zboží je nepřiměřeně široká a nestandardní. Takto formulované ustanovení nejenom, že obchází základní princip subsidiarity náhrady škody vůči nárokům z vadného plnění tak, jak je stanoveno v občanském zákoníku, ale navíc je zjevně nevyvážené vůči prodávajícímu. Formulace je natolik neurčitá, že fakticky znamená, že jakýkoliv náklad nebo újma, kterou kupující, byť jen volně spojí s dodáním vadného zboží, může být na základě tohoto ustanovení vůči prodávajícímu uplatněna bez jakéhokoliv věcného omezení.

Samotná otázka prokazatelnosti vady a jejího původu je problematická. V praxi totiž nezřídka nastávají situace, kdy vada zboží nevznikla na straně prodávajícího, ale je důsledkem nesprávného skladování, manipulace nebo jiného pochybení na straně kupujícího. Stávající znění ustanovení opravňuje kupujícího uplatňovat „jakékoliv“ nároky a fakticky přesouvá důkazní břemeno na prodávajícího, který bude muset v každém jednotlivém případě prokazovat, že vada nevznikla na jeho straně, aniž by smlouva stanovila jakákoliv pravidla či omezení pro uplatnění takových nároků. Takto formulované

ustanovení je tedy s ohledem na svou zjevnou nepřiměřenost způsobilé odradit dodavatele od podání nabídky, čímž by docházelo k omezení hospodářské soutěže.

Žádáme tedy o vysvětlení, zda zadavatel odpovědně zvážil vyváženost, přiměřenost a nezbytnost ustanovení článku VII odst. 13 návrhu rámcové kupní smlouvy, a navrhuje, aby byla tato ustanovení z návrhu rámcové kupní smlouvy zcela vypuštěna. Není-li navrhovaná úprava možná, žádáme o vysvětlení objektivních důvodů, proč zadavatel na stávajícím znění těchto ustanovení musí trvat.

Odpověď 4:

Zadavatel po zvážení na čl. VII odst. 13 trvá. Ustanovení má zajistit možnost uplatnění nároků, které mohou zadavateli vzniknout nad rámec samotných práv z vadného plnění, zejména pokud vadné plnění vyvolá prokazatelné vícenáklady (např. mimořádné zajištění náhradních dodávek, logistické/administrativní náklady spojené se stažením, řešením dopadů do provozu apod.). Uplatnění náhrady škody není automatické; je vždy podmíněno splněním zákonných předpokladů odpovědnosti a prokázáním vzniku i výše škody. Rovněž je zadavatelovým zájmem zajištění hospodářného, efektivního a bezpečného nakládání s veřejnými prostředky, ke kterému předmětné ustanovení směřuje.

Zadavatel je přesvědčen, že nastavení smluvních podmínek je přiměřené, odůvodněné a odpovídá oprávněným potřebám zadavatele jako poskytovatele zdravotních služeb. Zadavatel současně konstatuje, že předmětné podmínky nevylučují hospodářskou soutěž, neboť jsou stanoveny obecně a nediskriminačně a vztahují se shodně na všechny potenciální dodavatele.

Dotaz 5:

K LHŮTĚ PRO REKLAMACI NĚKTERÝCH ZJEVNÝCH VAD

Článek VII odst. 8 návrhu rámcové kupní smlouvy stanoví: „Zjistí-li kupující po převzetí Zboží, že je obal Zboží porušen nebo že množství dodaného Zboží neodpovídá dodacímu listu, uplatní kupující tyto vady u prodávajícího, a to do 2 pracovních dnů ode dne převzetí zboží. Prodávající je povinen vyřídit reklamaci do 30 dnů od jejího doručení.“ Článek VII odst. 9 návrhu rámcové kupní smlouvy stanoví: „Skryté vady, kterými se rozumí vady vzniklé rozbitím, prázdná balení v originálních baleních či kartónech atd., je kupující oprávněn reklamovat u prodávajícího do jednoho měsíce od převzetí Zboží.“ Zadavatel ve svém vysvětlení nezdůvodnil objektivní nezbytnost této smluvní podmínky. Zadavatel v poskytnutém vysvětlení uvádí, že nastavení lhůt v souvislosti s reklamací vad odpovídá reálným provozním možnostem příjmu dodávek ve zdravotnickém zařízení s tím, že při příjmu není vždy možné okamžitě provést detailní kontrolu každého jednotlivého balení.

Zprvée, vady vzniklé rozbitím, vadné množství, či prázdná balení jsou svou povahou bezpochyby vadami zjevnými, nikoliv skrytými, neboť je lze odhalit prostou vizuální prohlídkou při příjmu zboží, aniž by bylo nutné provádět jakoukoliv odbornou nebo detailní technickou kontrolu. Standardní postupy příjmu zboží ve zdravotnickém zařízení, jakými jsou vizuální kontrola celistvosti obalů a ověření shody dodaného množství s dodacím listem, tyto vady odhalit umožňují a odhalovat mají.

Zadavatel zaměřuje kontrolu zjevných vad s detailní odbornou kontrolou zboží. Vady jako rozbitá či prázdná balení nevyžadují žádnou detailní ani odbornou kontrolu, neboť jsou zjistitelné prostou vizuální prohlídkou při příjmu dodávky a standardní kontrolou celistvosti obalů, jež je součástí běžných postupů příjmu zboží v každém zdravotnickém zařízení. Tvrzení, že detailní kontrola při příjmu není vždy možná, může být relevantní pro skutečně skryté vady, tedy například výrobní vady projevující se až při použití nebo vnitřní poškození nezjistitelné zevní kontrolou, nikoliv však pro vady, jejichž podstatou je viditelné fyzické porušení obalu nebo zcela zjevná nekompletnost obsahu balení. Zadavatelem tvrzená nemožnost provést dostatečnou kontrolu při příjmu proto neobstojí jako objektivní důvod pro stanovení takto dlouhých reklamačních lhůt.

Nadto, čím delší je reklamační lhůta pro zjevné vady, tím obtížněji se prodávající může bránit neoprávněným reklamacím. Proávající není schopen fakticky prokázat, zda k rozbití zboží, jeho poškození nebo dodání prázdných balení došlo při přepravě a manipulaci na jeho straně, nebo až po převzetí zboží kupujícím. Jednoměsíční lhůta tak fakticky znemožňuje prodávajícímu účinnou obranu a přenáší na něj odpovědnost za vady, jejichž vznik mohl nastat výhradně na straně kupujícího. Toto ustanovení tedy prodávajícímu způsobuje závažné a nepřiměřené obchodní riziko, jehož existenci zadavatel vůbec nereflektuje.

Zadavatel se zároveň nijak nevyjádřil k faktickému rozporu v ustanoveních smlouvy, která se týkají lhůty pro oznámení vad. Článek VII odst. 7 váže lhůtu pro oznámení vad na okamžik jejich zjištění, zatímco články VII odst. 8 a 9 odvozuji lhůty od okamžiku převzetí zboží. V současnosti tedy není zřejmé, které ustanovení má mít přednost a jaká lhůta pro oznámení vad skutečně platí. Tato nejednoznačnost ustanovení může v praxi vést ke sporům o to, které ustanovení má mít přednost a jaká lhůta pro uplatnění reklamace skutečně platí.

Žádáme tedy o vysvětlení, zda zadavatel odpovědně zvážil vyváženost, přiměřenost a nezbytnost ustanovení článku VII odst. 7, 8 a 9 návrhu rámcové kupní smlouvy, a navrhuje, aby (i) článek VII odst. 7 a 9 byly zcela vypuštěny a (ii) článek VII odst. 8 byl upraven v tom smyslu, že kupující je oprávněn uplatňovat reklamace zjevných vad (jako např. porušený obal, rozbití, vada množství, prázdná balení apod.) bezodkladně, nejpozději do 12 hodin od převzetí zboží. Není-li navrhovaná úprava možná, prosíme o vysvětlení objektivních důvodů, proč zadavatel na stávající úpravě trvá.

Odpověď 5:

Zadavatel po zvážení **na čl. VII odst. 8 a 9 trvá**. Nastavení lhůt odpovídá reálným provozním možnostem příjmu dodávek ve zdravotnickém zařízení; z kapacitních důvodů není vždy možné při dodání okamžitě provést detailní kontrolu každého jednotlivého balení (např. kontrolu úplnosti obsahu, vnitřního poškození apod.). Ustanovení je zvoleno tak, aby bylo možné vady objektivně zjistit a řádně zdokumentovat, aniž by docházelo k nepřiměřenému zatížení provozu.

Zadavatel je přesvědčen, že nastavení smluvních podmínek je přiměřené, odůvodněné a odpovídá oprávněným potřebám zadavatele jako poskytovatele zdravotních služeb. Zadavatel současně konstatuje, že předmětné podmínky nevylučují hospodářskou soutěž, neboť jsou stanoveny obecně a nediskriminačně a vztahují se shodně na všechny potenciální dodavatele.

Dotaz 6:

naše společnost ve smyslu § 98 zákona o zadávání veřejných zakázek žádá o prodloužení lhůty pro podání nabídek u veřejné zakázky „Léčivé přípravky ANTIVIROTIKA 2026“ ev. č. Z2026-004899, uveřejněné ve Věstníku veřejných zakázek dne 23. ledna 2026, zadávané Fakultní nemocnicí Brno.

Předně bychom chtěli zdůraznit náš zájem na plnění veřejné zakázky a na tom, aby naše plnění odpovídalo požadavkům a potřebám zadavatele. Někteří klíčoví zaměstnanci společnosti, kteří se podílejí na přípravě podkladů pro účast ve veřejných zakázkách, budou po delší dobu v pracovní neschopnosti, v důsledku čehož si příprava nabídky a veškerých souvisejících podkladů vyžádá podstatně více času. Máme tak za to, že je legitimní požadovat přiměřené prodloužení lhůty pro podání nabídek. Dále, rozhodnutí o účasti v zadávacím řízení podléhá na straně společnosti závazným interním schvalovacím procesům, jejichž průběh nelze zkrátit ani urychlit. Společnost tak není v současné době schopna před skončením aktuální lhůty pro podání nabídek rozhodnout, zda se do zadávacího řízení přihlásí, případně s jakou nabídkovou cenou do zadávacího řízení vstoupí.

Ve vztahu k výše uvedenému si dovoluujeme zadavatele požádat o prodloužení lhůty pro podání nabídek do 31. května 2026, aby tak dodavatelé měli dostatečný časový prostor pro zhodnocení

veřejné zakázky, zvážení, zda se do zadávacího řízení přihlásí, případně s jakou nabídkovou cenou a konečně pro případné podání nabídky.

I s vědomím existence zákonné lhůty pro podání vysvětlení zadávací dokumentace si dovoluujeme zadavatele zdvořile požádat o poskytnutí vysvětlení v co nejkratším čase.

Odpověď 6:

Zadavatel vyhoví požadavku žadatele a **prodlouží lhůtu pro podání nabídek do 30. 4. 2026.**

S pozdravem

Ing. Vlastimil Vajdák
ředitel